

ISBN 978-0-921537-83-0

English translation: Rev. M. Zazula

Марійсько-Євхаристійний "Пам'ятник подяки"
"A Memorial of Gratitude"

Basilian Fathers
3100 Weston Road
Toronto, Ontario M9M 2S7
Phone: 416-742-1632

Printed by The Basilian Press
265 Bering Ave., Toronto | 416-234-1212

Окрема 416-562-7849.

о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ

Марійсько-Євхаристійний "Пам'ятник подяки"

при монстирі Отців Василіян у Вестоні, Торонто

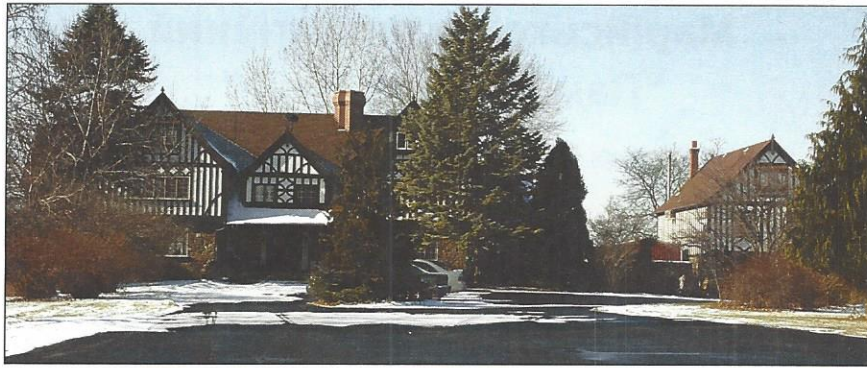
Fr. Basil Cembalista, OSBM

"A MEMORIAL OF GRATITUDE":

Marian Shrine at the Basilian Monastery in Toronto

Third Edition

1. Василянський монастир Св. Григорія Ніссійського

Василянський монастир Св. Григорія Ніссійського знаходиться у Вестоні, північна частина міста Торонта, на колишній посілости багатії родини Гарденер, яка тут мала свою відпочинкову оселю. У 1958 р. цю посілость, вже від іншого власника Кранґа, набули Отці Василяни на майбутню Колегію Св. Василя Великого.

У 1930-их роках родина Гарденер спорудила біля свого помешкання на схилі гори, напроти малого озера, великий камінний басейн, з якого користала й школа в шістдесятих роках.

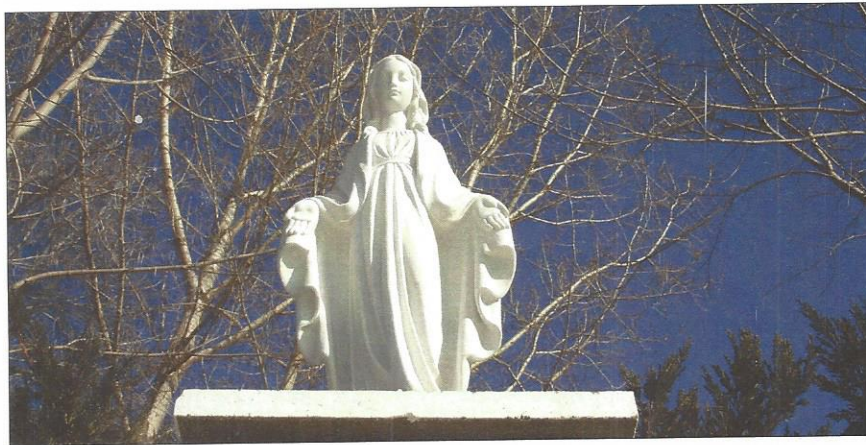
На початку 1960 років на тому терені споруджено Колегію Св. Василя Великого, який пізніше орендувала Організація Католицьких Шкіл Торонта.

Стах Соколик і впр. о. ігумен Мирон Химій, ЧСВВ, вставляють фігуру на постамент.

*Stanley Sokolyk and Fr. Myron Chimy, OSBM,
place the statue on the pedestal.*

1. Basilian Monastery

Статуя Матері Божої на постаменті "Пам'ятника подяки".

The statue of the Mother of God on the foundation of the "Memorial of Gratitude".

The Basilian Monastery (Ukrainian Fathers) is located in the north end of Toronto, where the wealthy Gardener family once had their summer resort. This property was purchased by the Basilian Order in 1958 as the future site of their school, St.-Basil-the-Great College.

In the 1930's the Gardener family had built a large stone swimming pool which was used by the school in the sixties.

Ікона Тайної Вечері на постаменті "Пам'ятника подяки".

The icon of the Last Supper.

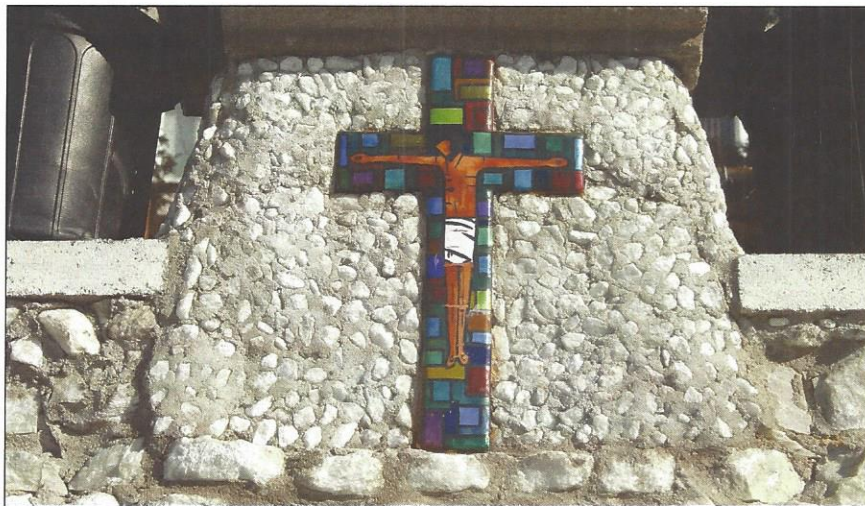
1999 р. цей шкільний будинок виявився малим і Управа Католицьких Шкіл збудувала власний будинок на іншому місці. Первісний василіянський будинок тепер орендує місто Торонто на Суспільний Осередок.

Вище згаданий басейн згодом засипано землею, а залишилися тільки камінні мури та сходи, які ведуть вгору з басейну до монастиря.

2. Випадок – пробиття ока

Четвертого жовтня 2004 р. я (о. Василь Цимбалістий) працював у приміщенні колишнього басейну. Перекидаючи суху гіляку, несподівано гострий і напружений її кінець вдарив у моє праве око, пробивши вниз очне яблуко. Удар був дуже сильний, я відчув, що тільки чудом не втратив мого ока і відчув в тому опіку Матері Божої.

3. "Це чудо, що ти ще бачиш"

Камінний різнокольоровий хрест на постаменті "Пам'ятника подяки".

The multi-colored stone crucifix.

Два дні пізніше, я підвіз іншого священика до лікаря. Лікар помітив моє зранене око і коли уважно оглянув його налякався і стурбовано зауважив: "Це чудо, що ти ще бачиш". Цей лікар – Ігор

In 1999, a new and larger school was built by the Catholic School Board to replace the original school that had become far too small for the needs of the community. The original Basilian Fathers school building is now leased to the City of Toronto as a community center. The forementioned swimming pool was subsequently closed and filled with earth. Only the stone walls and the concrete stairs leading up to the monastery remain.

2. An eye accident

On the 4th of October, 2004, I was doing some work in the area of the former pool: clearing some dry bush and as I tossed a dry branch on a pile, a sharp end of that branch suddenly ricocheted and struck me in my right eye, piercing my eyeball. The pain was excruciating but miraculously my sight was unaffected. At that same moment I felt the presence and protection of Our Blessed Heavenly Mother.

3. "It is a miracle that you are able to see"

Вид на "Пам'ятник подяки".

A view of the "Memorial of Gratitude".

Two days later I happened to drive another priest to see the doctor. He noticed my injured eye and examined it carefully. Then he declared: "It is a miracle that you are able to see." The doctor, Ihor Popa-

Попадениць негайно сам запровадив мене до офтальмологічної клініки. Тут Офтальмолог, спеціаліст очей подивившись на моє око, теж сказав: "Це чудо, що ти ще бачиш".

Після докладного обстеження ока Офтальмолог д-р Матей Боерманс сказав: "Твої очі зовсім здорові, твій зір на далеку віддаль чудовий".

Офтальмолог відзначив, що коли б у зраненому оці залишилася яка-небудь порошок, внаслідок інфекції мені грозила цілковита втрата зору. На щастя того не сталося. Протягом двох наступних днів рана з проколеного ока цілковито зникла.

Тут хочу згадати, що понад 10 років я потребував окулярів, щоб провадити автом, а відтоді мій зір прекрасний. Я зрозумів, що Бог чудесно захистив моє око, мабуть тому, щоб я міг далі продовжувати редагувати журнал "Світло".

За цю чудесну охорону мого ока, я склав прилюдну щиру подяку Господові і Пречистій Діві Марії у "Світлі" (№979) за листопад 2004 р.

Випадок із моїм оком здійснився в тижні, коли в Мексико відбувався Міжнародний Євхаристійний Конгрес, який урочисто відкрив Рік Пресвятої Євхаристії.

4. Пам'ятник вдячності

*Перші паломники до "Пам'ятника подяки":
Стефанія Серняк, Марія Дацюк і Наталія Кучерепа, серпень 2005 р.
The first pilgrims to the Shrine: Stefania Semiak, Maria Daciuk and Natalia Kucherepa, August 2005.*

dynec, immediately sent me to an ophthalmological clinic. There, the eye specialist, Dr. Matthew Boermans, examined the eye and also declared that it was a miracle that I had not lost my vision.

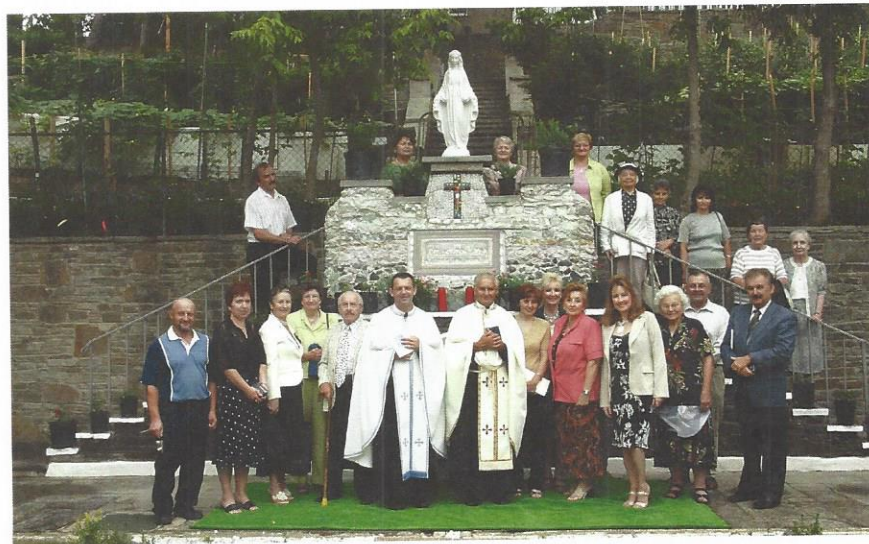
Had even a speck of dust remained in the eye after the injury, the resulting infection could have led to blindness. This did not happen. The eye doctor concluded that my eye was healthy and my distance vision had actually improved. Within two days all signs of the injury vanished.

Here I need to mention that for over ten years I required glasses for driving, but since the incident, my eyesight improved. I understood that God had miraculously saved my eyesight perhaps that I might continue editing the periodical "SVITLO". For saving my vision, I made a public statement of gratitude to Our Lord and the Blessed Virgin Mary in "Svitlo" (no. 979) in November, 2004.

I continue to thank the Mother of God for saving my sight as well as for the restoration of my distance vision, to the degree that I no longer require glasses when driving.

The incident with my eye occurred the same week the International Eucharistic Congress was taking place in Mexico and where the YEAR OF THE EUCHARIST was officially opened.

4. Memorial of Gratitude

*Парафіяни церкви св. Василя Вел. з Торонто перед "Пам'ятником подяки".
Parishioners from St. Basil's Church in Toronto, before the "Memorial of Gratitude".*

Хоч вищезгаданий басейн засипано, але вся решта його камінна структура донині збереглася не порушеною, незважаючи на те, що їй понад 80 років давности.

У червні ц.р. (2005) виникла в мене думка, щоб, як вияв вдячності Божій Матері за чудесний захист мого ока, на тому приміщенні, на стіні перед сходами, примістити малу статуйку Божої Матері.

О. ігумен Мирон Химій, радо схвалив мою думку. О. Боніфатій Мальований дав мені список кількох склепів Великого Торонта де можна знайти різні статуї. 19-го червня о. ігумен Мирон каже до мене: "Поїдьмо до тих склепів і подивимося, які вони мають статуї". Перед виїздом я зайшов до каплиці і просив Божу Матір, щоб Вона сама вибрала таку статую, яку бажає, щоб примістити на тому місці.

Поїхали ми до перших двох склепів, але жодна із статуй, які там були, нам не сподобалася. Тоді ми поїхали до склепу - "Сміт Монюмент". Як тільки висіли з авта, побачили перед нами за склом виставлену пречудну, приблизно однометрову статую Непорочного Зачаття, з білого мармуру, вироблену в Італії.

Тут відразу ми обидва відчули це буде та. Два дні пізніше о. ігумен Мирон, о. Боніфатій і я, поїхали до "Сміт Монюмент", що на Вестоні, і привезли до монастиря цю чудну статую Матері Божої Непорочного Зачаття.

5. Спорудження постаменту

Парафіяни церкви св. Василя Вел. співають Молебень до Матері Божої.

Parishioners from St. Basil's Church sing the Moleben to the Mother of God.

Although the afore-mentioned swimming pool had been filled with soil, the stone structure surrounding the pool area remained intact after 80 years.

In June of this year (2005) I conceived the idea of placing a small statue of the Mother of God in a niche of the stone structure, as an act of gratitude for the miraculous saving of my vision.

Father Myron Chimy, the Superior, readily approved of my idea. Father Boniface Malowany gave me a list of suppliers in the GTA that sell religious statues. Father Myron accompanied me in my search for a statue. But before we left I visited our chapel and asked the Mother of God to choose the statue she wishes placed in the area of the pool structure.

After visiting a few stores without success, we came to an outlet called "The Smith Monument". Moments after our arrival we saw a beautiful meter-high statue of the Immaculate Conception. It was made of white marble, imported from Italy. Instantly, we both knew that our quest was over. Two days later, Father Boniface, Fr. Myron and I brought the statue home.

5. Erection of the pedestal

*Паломництво Сестер Служебниць до "Пам'ятника подяки"
на свято св. Покрови (10.X.2005).*

*The Sisters (SSMI) make a pilgrimage to the Shrine on the Feast of
The Patronage of the BVM (1.X.2005).*

Маючи таку гарну статую більшого розміру, як ту, що я плянував, виникло нове питання, що робити далі бо первісний плян тепер зовсім треба було змінити. Тепер треба було підшукати якомусь фахівцю, щоб вимурував відповідний постамент для статуї.

Відразу у мене виникла думка звернутися до пана Стаха Соколика, який живе в резиденції парафії Св. Василя на Ванроуд, якої я є парохом. Представивши йому потребу спорудження постаменту для набутої статуї Пресвятої Богородиці, на мій подив він негайно відповів: "Хоч я не фаховий муляр, але завтра по роботі приїду до вас і ми подивимося, що зможемо зробити".

Наступного дня пан Стах дійсно приїхав і ми почали плянувати, як і що нам робити, бо не було жодного мистецького проекту. Все виникло спонтанно і спонтанно розвивалися дальші події. У наступних двох днях ми відвідували різні склепи, шукаючи відповідного каменя на постамент, але не могли рішитися, який камінь підібрати.

Пригадав я собі, що свого часу студенти Колегії Св. Василя Великого під керівництвом о. Кирила Микитюк зносили до шкільного геологічного музею різні цікаві і рідкісні каміння, навіть з інших країн. Залишки того каміння були в одній із трьох кімнат, що при басейні. Врешті, ми рішили з того спорудити постамент під статую з того каміння. Очевидно, що це ускладнило роботу, бо вимагало багато праці і терпеливості, бо ми не мали ані якогось зразка, ані мистецького проекту.

П. Стах Соколик майже протягом всього літа, по роботі в заводі, радо приїжджав і ми разом працювали. Спочатку над спорудженням постаменту, і пристосуванні приміщення до нових вимог.

*Отці Василяни ігумен Мирон і о. Василь після відслуження Молебня.
Fathers Myron and Basil after singing the Moleben to the Mother of God.*

Having acquired a statue of far larger proportions than I had originally planned, my initial idea of a small statue had changed. Now we required the services of an accomplished mason who would erect a suitable pedestal for the statue.

I immediately thought of Stanley Sokolyk, who lives in the parish residence of St. Basil's church on Vaughan Road. When I spoke to him, I was elated by his reaction. "Although I am not a professional mason, tomorrow I will come by after work and see what we can do". The next day Stanley duly arrived and we began planning. Our work was mostly spontaneous. In the next few days we visited a number of outlets that sold rocks that we needed for the pedestal. We found nothing we liked. The stones we sought we actually found a few meters away in a room adjacent to the swimming pool. There stood a collection of rocks that had been collected by Fr. Cyril and his geology classes of years past. We sorted through this collection and found what we needed.

All summer long, Stanley would arrive after work and the project slowly took shape.

*"Пам'ятник подяки".
The Memorial of Gratitude.*

6. Ікона Тайної Вечері

Коли статуя вже стояла на постаменті, виникла в мене думка, щоб відзначити в тому проєкті і Рік Пресвятої Євхаристії.

У тому тижні я відвідав наш монастир в Гримзбі, який тоді закривали. Там в одній із уже порожніх кімнат, я знайшов ще металеву Тайну Вечерю, яка непомітно залешилася. Я привіз її і ми примістили її на педесталі внизу статуї Божої Матері.

Загальний вид на Пам'ятник подяки.

View of the Shrine.

7. Камінний різнокольоровий хрест

Випадало, щоб також поставити якийсь хрест між статуєю Матері Божої та іконою Тайної Вечері. У моїй кімнаті висів гарний, східного стилю мистецький різнокольоровий камінний хрест із зображенням розп'ятого Христа. Цей хрест дали в подарунок колишньому редакторові "Світла" о. Орестові Купранцеві". За згодою о. ігумена його приміщено на постаменті пам'ятника.

8. Деякі невиннові події

Коли вже було поставлено на постамент статую, треба було її відповідного заліза, щоб її прикріпити. Їдучи вулицею, впала мені в

6. The Icon of the Last Supper

With the statue now finally in place, it occurred to me that it would be appropriate to somehow mark the year of the Holy Eucharist in this project.

That week I happened to be visiting our monastery in Grimsby which was at that time in the process of being closed. There I found a metallic icon of the Last Supper. Placed on the pedestal, it would make an ideal memento of the Year of the Holy Eucharist.

Вид від пам'ятника на озеро.

View of the lake from the Shrine.

7. The Cross

Finally, it seemed appropriate to incorporate a crucifix in the pedestal. There was just the right cross in my room, an artistic multi-colored stone crucifix. The cross had been a gift to the former editor of "SVIT-LO", Father Orest Kupranec. With my Superior's blessing the cross was, incorporated into the Shrine.

8. Some other unusual occurrences

When we were anchoring the statue to the stone pedestal, we required some suitable iron rope for that purpose. While walking along the

очі в'язанка круглого заліза на змійнику. Зупинившись забрав я цю в'язанку. Один кусник того заліза, якраз придався, щоб прикріпити статую до постаменту.

Вид на "Пам'ятник подяки".

View of the Shrine.

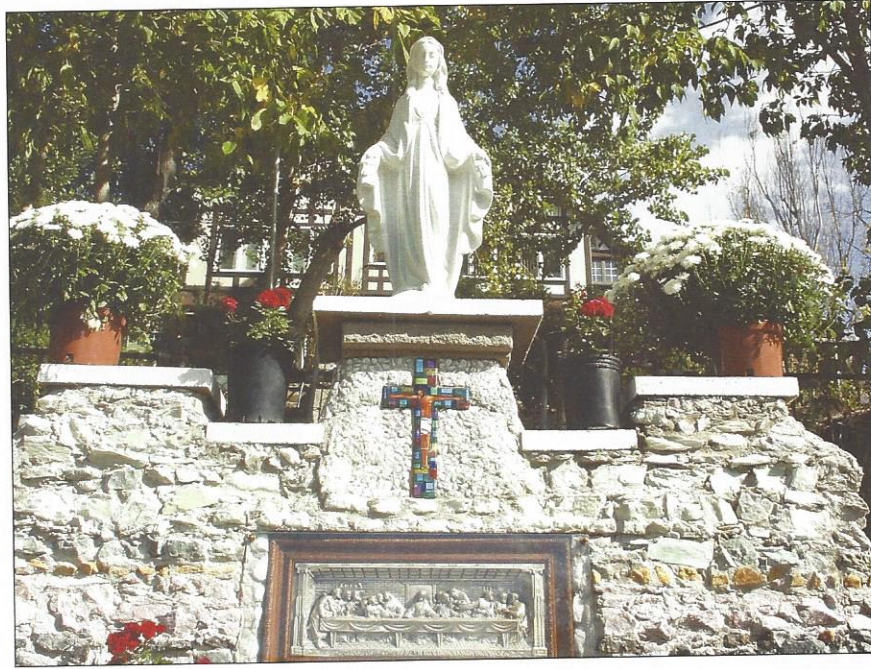
Іншого разу наліплюючи каміння на постамент відповідно до краски і якості, забракло рідкісного жовтого каменя. Почав я турбуватися, чим його замінити. Випадково пішов у город, де знайшов брилю такого самого каменя, яким якраз вдалося доповнити те, чого бракувало.

Коли ми поставили статую на постамент, прийшов до нас чоловік, іспанець Йосиф Моліна, і каже: "Цю гарну статую і приміщення добре було б освітити. Я вам це зроблю". За два дні він приніс чотири сильних рефлектори і сам, за свій кошт, затягнув дроти і вставив світла.

"Пам'ятник подяки" і приміщення вже готові. Вони надихають дивним спокоєм тих, хто туди приходить. Сусіди вважають пам'ятник дійсним Божим благословенням для околиці. Парафіяни церкви Св. Василія Великого вже двічі разом відвідали пам'ятник, молилися і співали Молебень до Матері Божої.

У Свято Покрови Божої Матері ц.р. (2005 р.) вся Торонтська спільнота Сестер Служебниць прибула в паломництві до Пам'ятника подяки. Два священики відслужили разом з ними Молебень до Матері Божої.

street, I noticed some discarded iron that exactly filled our need.

Частинний вид на "Пам'ятник подяки".

Partial view of the Shrine.

At another time, we had run short of a rare yellow rock that we used to decorate the pedestal. This was a new worry for me. But again, shortly after, we noticed the exact quality and color-texture of rock not far from the garden where we were working.

At the time we had anchored the statue in place, a neighbour appeared. His name was Jose Molina and he said: "I've been observing your work. Your shrine will require some spotlights. I will provide them for you, if you wish." He was as good as his word. In a few days we had four powerful spotlights in place.

The work of the Shrine is completed, and to all who come here, it imparts a special serenity. The neighbours deem this shrine to be a sign of God's blessings for this area.. Parishioners from St.-Basil-the-Great church have visited the Shrine twice, celebrating the MOLEBEN to the Mother of God.

On the feast of the Patronage of the Blessed Virgin Mary the entire community of Sister Servants of Mary Immaculate, in Toronto, made a pilgrimage to the Shrine. Two priests celebrated a Service in honour of the Blessed Virgin Mary.

Вид на "Пам'ятник подяки".

View of the Shrine.

9. Вислухана молитва першої паломниці

Перші паломники до Пам'ятника були три пані, одна з катебри св. Йосафата, друга з парафії Пресвятої Євхаристії, а третя з парафії св. Миколая.

Перед проказанням вервиці священик підказав, щоб усі присутні цю першу спільну вервицю біля пам'ятника проказали в своїх особистих намірах. Одна з пань (М.Д.) молилася за свою доню, яка довший час до неї не приходила ані не телефонувала. Кілька хвилин після молитви задзвонив її мобільний телефон. Це був телефон від доні за яку вона молилася. Цей випадок схвилював всіх присутніх. Це була перша ласка, яку отримала перша паломниця перед пам'ятником.

*Площа перед "Пам'ятником подяки".
The field before the "Memorial of Gratitude".*

9. The First Pilgrim has her Prayers Answered

The first visitors to the Shrine were three women from three different churches in Toronto. One was from St. Josaphat's Cathedral, one from Holy Eucharist and one from St. Nicholas' parish.

Before beginning to pray the Rosary, the priest asked that each of the pilgrims make a special intention. One woman (M.D.) prayed for her daughter, who had not called or visited for a long time. A few minutes after reciting the rosary, her cell phone rang. It was her daughter. This caused quite a stir. It was the first grace granted at the Shrine.

10. Закінчення

Такі були деякі незвичайні випадки під час будови пам'ятника подяки.

Я вірю, що все вище описане здійснилося не випадково. Нині ми живемо в секуляризованому суспільстві, яке усуває Бога з публічного життя. Святіший Отець Папа Венедикт XVI сильно протиставиться секуляризмові. На свято Успіння Матері Божої (2005 р.) він закликав суспільство зробити місце Богові в приватному і в публічному житті. Папа навів чудову пісню: "Величає душа моя Господа", в якій Пречиста Діва Марія бажає, щоб Бог був великим і в світі та в її житті. Увесь світ повинен прославляти всюдиприсутність Бога.

"Коли зникає Бог з людського життя - каже Папа - людина не стає більшою, але втрачає гідність Божу, втрачає Боже сяйво на своїм обличчі і залишається витвором сліпої еволюції, втрачає Божу гідність".

Святіший Отець просить, щоб хрест був виставлений в офіційних будинках, щоб було ясно, що Бог присутній у публічному житті.

Я вірю, що швидке і дивне виникнення "Пам'ятника подяки" на Вестоні це знак, що Пречиста Діва Марія бажає мати публічне місце, де її Син був би почитуваний. З того пам'ятника Вона закликає людей: "Робіть лише те, що Він вам скаже"; "Щасливі ті, що слухають Слово Боже і його зберігають".

"Пам'ятник подяки" на Вестоні зображує п'яте "Світле Таїнство" Вервиці – Установлення "Пресвятої Євхаристії". ■

10. Conclusion

Such were some of the unusual occurrences during the building of this Shrine. I believe that these were not mere coincidences. Our Heavenly Mother wanted this Shrine built.

We live in a secular society that excludes God from public life. Pope Benedict XVI protested strongly against this secularization. In 2005, on the Feast of the Assumption, he requested that society make room for God in both the private and public sectors. The Pope quoted the prayer: "My soul magnifies the Greatness of the Lord." The whole world must proclaim his greatness.

"When God is omitted from peoples' lives", said the Pope, "they do not become greater, but rather lose their dignity as His children". The Pope asks that the crucifix be displayed in public buildings, to show God's presence everywhere.

I believe that the rapid emergence of the Shrine of Gratitude at Weston is a sign of the Blessed Mother's desire to have a public Place where her Son can be worshiped. From this Shrine she calls people to "Do whatever He tells you", and "Blessed are those who listen to the word of God and fulfill it". ■

МОЛИТВА ДО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Пресвята й Преблагословенна Діво Маріє, Мати Божа й Мати наша! До тебе прибігаємо і молимо! Ти, що не опускаєш нас ніколи, подай нам свою материнську ласкаву руку в теперішній потребі, журбі і скруті.

Віriamo і признаємо, що Ти чудесна опіка опущених, терплячих і засмучених, тому покладаємо на Тебе всю нашу надію: Поможі нам грішним у цій потребі.

Тобі, ласкава Мати, віддаємо й поручаємо всі наші справи, а всі прикрощі й клопоти жертвуємо Господеві на прощення наших гріхів, за великі справи св. Церкви, за кращу долю нашого народу та наших родин.

Предобра Мати! Найбезпечніша Пристане всіх грішників, прийми нас грішних під свій материнський омофор та покермуй нашою журбою на наше спасіння і на Твою славу. Амінь.

PRAYER TO THE BLESSED MOTHER OF GOD

Most holy and blessed Virgin Mary, Mother of God and our Mother! To you we turn and pray. You, who never have forsaken us, give us your maternal hand in this time of need and sorrow.

We believe and acknowledge, that You are the miraculous guardian of the lost, the suffering and the sorrowing. Hence, we place our hope in You. Help us sinners in our need.

Before you, Blessed Mother, we place all our affairs and offer our suffering and troubles to Our Lord for the forgiveness of our sins, for our nation and our families.

Merciful Mother, Safest Harbour of all sinners, place us under your patronage and direct our attentions for our salvation and Your glory. Amen.

о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ

Марійсько-Євхаристійний "Пам'ятник подяки"

при монастирі Отців Василіян у Вестоні, Торонто

Друга частина

Fr. Basil Cembalista, OSBM

"A MEMORIAL OF GRATITUDE"

Marian Shrine at the Basilian Monastery in Toronto

Second Part

**Пам'ятник Подяки Божій Матері
Монастир Отців Василіян
Вестон, Торонто**

У першій частині цієї брошури – «Пам'ятник Подяки Божій Матері», описана історія виникнення «Пам'ятника Подяки» і низка малих подій, які відбувалися під час його спорудження. У другій частині цієї брошури зібрані головні події, підсумки, переживання, духовні ласки і тілесні зцілення, здійснені тут за посередництвом Божої Матері. Від самого початку цього молитовного місця до нині, Пресвята Богородиця ласкаво вислуховує молитви своїх дітей, які в неї просять допомоги в різних душевних і тілесних переживаннях та терпіннях.

«Марійський Пам'ятник Подяки» з початку спорудження у 2005 році, приваблює до себе щораз більше відвідувачів. Люди різного етнічного походження, різних народностей, рас та культур приходять до нього від ранку до пізнього вечора.

Місце молитви, спокою і миру

Увійшовши в це приміщення, люди відчувають, що вони немов би входять до свого рідного дому, в якому з любов'ю і відкритими руками їх зустрічає рідна Мати.

Тут, у глибині душі відвідувачів, оживає віра, а в серцях зроджується надія на материнську допомогу. Пресвята і Преблагословенна Діво Маріє, Мати нашого Спасителя! Ми свідомі, що ми грішні, але ми Твої діти, то ж поможи нам у наших життєвих потребах. Зціли наші душевні і тілесні недуги, допоможи нам, щоб ми чинили те, що Твій Син Ісус нас навчає в святій Євангелії: (див. «Що лиш скаже вам, – робіть» (Ів. 2,1-11).

Відвідувачі, одні з вірою клякають на коліна, інші,

A Memorial of Gratitude to the Mother of God Basilian Fathers Monastery Weston Ontario

The first part of this pamphlet, *A Memorial Of Gratitude*, describes the history of the origin of the *Memorial of Gratitude* and a series of events that happened during its construction. The second part of this pamphlet presents the main events, experiences, spiritual graces and corporal healings which occurred here through the intercession of the Mother of God. From the very beginning of this prayerful place to this day the Mother of God graciously hears the prayers of her children who implore her help in their various spiritual and corporal needs and sufferings.

The *Memorial of Gratitude* since its erection in 2005 keeps drawing ever more visitors. People of diverse ethnic origin, of various nationalities, races and cultures come to visit from morning to late evening.

A Place of Prayer, Peace and Quiet

Coming here, people feel as though they were entering their own home where they are welcomed with the love and the open arms of their mother.

Here, deep in their soul, the visitors experience a renewed faith, and in their hearts the hope for motherly help is born.

Some of the visitors fall on their knees with faith, others stand and raise their eyes and arms to the Immaculate Mother of God, revealing their wounded hearts and souls to her. No one here feels to be a stranger, or distant or unwanted. By the will of her Son, she became the Mother of all people.

"Standing near the cross of Jesus was his mother...

*Колишній басейн, де тепер знаходиться Пам'ятник Подяки Божій
Матері. Скаче в басейн Лаврентій Шуган. 1960 роки.*

стоячи, зносять вгору до Непорочно Зачатої Богородиці свої очі і руки, виявляючи їй свої зболілі серця і душі. Ніхто тут не відчувається чужим, далеким чи небажаним. Вона ж бо з волі Свого Сина стала Матір'ю всіх людей. «А при хресті Ісусовім стояла його мати... Бачивши Ісус матір і біля неї учня, що стояв... мовить до матері: «Жінко, ось син твій». А тоді до учня мовить: «Ось матір твоя». І від цієї хвили учень узяв її до себе» (див. Ів. 19,25-27).

«Пам'ятник Подяки Божій Матері» став уже місцем молитви, миру і спокою. Одні приходять до нього, щоб принаймні коротенько помолитися, інші, щоб просити в

When Jesus saw his mother and the disciple whom He loved standing beside her, He said to His mother, 'Woman, here is your son.' Then He said to the disciple, 'Here is your mother.' And from that hour the disciple took her into his own home" (John 19:25-27).

The *Memorial of Gratitude* to the Mother of God has become a place of prayer, peace and quiet. Some come here to say a brief prayer, others to implore the Mother of God for her protection and blessing for themselves, their families, friends or acquaintances. Still others come to open their wounded hearts to the Mother of God following diverse spiritual and corporal experiences, concerns, family problems, or seeking healing. Many bring flowers in thanksgiving to the Mother of God for graces or healing received through her intercession.

Whoever comes to this blessed place, regardless of his ancestry, race, colour of skin or culture, feels as though in the home of his own mother. The Mother of God embraces all her children, rejoices in their presence, and sends no one away empty-handed, disappointed or without hope. People leave strengthened in spirit, with the desire to return, but not alone: they bring along their family members, friends or acquaintances.

O Most Holy and Most Blessed Virgin Mary, Mother of our Saviour! We are aware of our sinfulness, but we are your children, so please help us in our needs. Heal the illnesses of our souls and bodies. Help us to do all that your Son Jesus teaches us in the Gospels. (Cf. "Do whatever he tells you," John 2:1-11).

From an Abandoned Swimming Pool to a Charming Garden of Prayer

As late as 2004, the present location of the *Memorial of*

Божої Матері опіки і благословення собі, своїм рідним, друзям чи знайомим. А ще інші приходять, щоб представити Божій Матері свої зболілі серця, внаслідок різних душевних і тілесних переживань, неспокоїв, родинних клопотів чи зцілення з недуг. Чимало людей приносять сюди квіти на подяку Божій Матері за вже отримані, за її посередництвом, ласки чи зцілення.

Хто тільки приходить до того святого місця, незалежно від свого походження, раси, кольору шкіри чи культури, тут відчувається, немов би в домі своєї рідної матері. Божа Мати пригортає до серця всіх своїх дітей, радіє їхньою присутністю та нікого не відпускає з порожніми руками, розчарованими чи без надії. Люди відходять скріплені на душі, з бажанням знову сюди повернутися, але вже не самі, а щоб привести з собою своїх рідних, друзів чи знайомих.

Від запустілого приміщення басейну до чарівного саду молитви

Ще 2004 року теперішнє приміщення «Пам'ятника Подяки Божій Матері» було справжньою руїною колишнього 80-літнього розкішного басейну. З бігом часу тут все завмерло, стояло пустою і стало смітником, без якогось певного призначення чи майбутності. Тепер воно перетворилося на місце виняткової краси, молитви і зустрічі людей з Божою Матір'ю. Тут, де колись люди дбали про здоров'я свого тіла, тепер дбають про здоров'я своєї душі. Якась дивна сила огортає і притягає сюди різних людей, навіть і з далеких околиць.

Незвичайність цього місця відчуває кожна людина, яка сюди приходить. Чимало людей вважають його немов би частиною неба на землі. Тут люди знаходять те, чого прагне їхня душа, чого їм не дає матеріальний добробут

Gratitude to the Mother of God was an abandoned 80-year-old once elegant swimming pool in ruins. As time passed, it was filled with earth, served no purpose and had no future outlook. Now it has been converted into a place of exceptional beauty, prayer and encounter of people with the Mother of God. Where once people came seeking health of body now come to promote their health of soul. An unusual power seems to draw a variety of people here from far and near.

It seems that the Mother of God has chosen this abandoned pool to meet her children here and to help them.

Everyone who comes here senses something unusual about this place. Many feel as though it were a bit of heaven on earth. Here they find what their souls long for, what material prosperity or other life's pleasures do not give. Some unknown sense seems to spontaneously draw a variety of people here.

The natural beauty of this location and its surroundings appeals to those who come here. At the very top of the hill, as a backdrop for the *Memorial of Gratitude* to the Mother of God, stands the monastery of the Basilian Fathers. Stone steps surrounded by a terraced garden with a variety of flowers descend to the shrine. At the bottom of the stairs on a pedestal stands a metre-high statue of the Immaculate Virgin Mary of white marble, with a kneeling angel at each side. Below the statue a coloured crucifixion is cemented into the wall of the pedestal and beneath it a metal representation of the Last Supper, and below it is a marble altar. Above the statue of the Mother of God is a metal cupola-like structure covered in glass. Behind the statue is a background of artistically designed stained glass in yellow and blue. Thus the *Memorial of Gratitude* represents the Mother of God, angels, the crucifixion, the Last Supper and an altar. Along the stone walls of the former swimming pool are the Stations of the Cross. Everything here is conducive to

чи всі інші життєві задоволення. Очевидно, що людей не так легко чимось заманити чи обдурити. А сюди якимось таємним відчуттям спонтанно притягає різних людей.

Ці запущені руїни колишнього басейну Божої Матері непомітно обрала собі, щоб тут зустрічати своїх дітей та їм допомагати.

Природна краса цього місця та його довкілля дивує тих, що туди приходять. На самій вершині горбка стоїть, немов би на тлі «Пам'ятника Подяки Божій Матері», монастир Отців Василіян. Від нього вниз ведуть кам'яні сходи, з боків яких розміщені тераси, засаджені різними квітами. Внизу сходів, на п'єдесталі, стоїть однометрова статуя Непорочно Зачатої Діви Марії, вилита з порошкового білого мармуру, з боків якої клячуть два ангели. Внизу статуї вмуроване в стіну п'єдесталу кольорове розп'яття, під ним розміщена металева Тайна Вечеря, а в самому низу стоїть мармуровий престол. Над статуєю Божої Матері у формі купола споруджено металеву структуру, накриту склом. За статуєю знаходиться вітраж, помистецьки виконаний у синьо-жовтих кольорах. На «Пам'ятнику Подяки Божій Матері» зображені: Пресвята Богородиця, Ангели, Розп'яття, Тайна Вечеря, престол, а на кам'яних стінах колишнього басейну розміщені стації Хресної Дороги. Усе тут сприяє зосередженню і молитві.

Чому виник «Пам'ятник Подяки Божій Матері»?

Я ніколи не думав про спорудження якомусь людному молитовного місця. Все почалося 4-го жовтня 2004 року, після випадку з моїм оком і поверненням мого зору. У хвилині цього випадку я звернувся до Матері Божої, щоб Вона врятувала моє проколоне око. І дійсно, не тільки для ока нічого не сталося, але від цієї хвилини і мій зір,

Стах Соколик починає будувати педестал на приміщення статуї Божої Матері, 2005 р.

Stakh Sokolyk begins the construction of the pedestal for the statue of the Mother of God, 2005.

reflection and prayer.

How the Memorial of Gratitude Came About

It all began on October 4, 2004, after an accident with my eye and the regaining of my sight. At the moment of my accident I turned to the Mother of God asking her to save my eye. And indeed not only did nothing happen to my eye but also from that moment my sight, which for more than twelve years had been weakened, fully recovered and has been well for over six years. From that moment I no longer need eyeglasses.

який понад 12 років був ослаблений, повністю відновився і є таким донині. Відтоді я не потребую окулярів.

Почуття вдячності Божій Матері

Кілька місяців пізніше відчуття вдячності Божій Матері за порятунок мого ока в нещасному випадку і повернення зору, спонукало мене до задуму, щоб на подяку Божій Матері поставити на тому місці невелику статую Пресвятої Богородиці. Я захотів зробити це тільки для мого особистого духовного користування, щоб приватно сюди приходити на молитву. Однак, Божа Мати хотіла чогось іншого. І це місце швидко переступило межу приватності, і люди самі почали до нього горнутися.

Виникнення цього Марійського місця люди вважають великим Божим благословенням для Торонта й околиць. Хто-небудь і коли-небудь може прийти сюди, щоб тут помолитися, попросити в Божої Матері благословення і помочі, особливо в хвилинах якогось пригноблення, недуги чи терпіння. І люди дійсно приходять у це святе

Група перших паломників до Пам'ятника Подяки Божій Матері. Зліва: Юрій Шимко, Йосиф Івах, Марія Дацюк, Стефанія Шимко, Станіслава Івах, Стефанія Серняк, Наталія Кучерепа і о. Ігумен Мирон Химій, ЧСВВ.

Серпень 2005 р.

The first group of pilgrims at the Memorial of Gratitude of the Mother of God, from the left: Iurii Shymko, Iosyf Ivakh, Maria Daciuk, Stefania Shymko, Stanislava Ivakh, Stefania Semiak, Natalia Kucherepa, Fr. Myron Chimy, OSBM, hegumen. August 2005.

A Feeling of Gratitude to the Mother of God

Several months later the feeling of gratitude to the Mother of God for the saving of my eye in an unfortunate accident and the return of my sight inspired in me the thought to erect on this site a small statue to the Blessed Mother. I wanted to do this only for my own spiritual benefit to come here and pray in private. However, it seems the Mother of God wanted something else. Soon this place went beyond its bounds of privacy, and people spontaneously began coming here.

People consider the creation of this place God's great blessing for Toronto and area. Anyone may come at any time to pray here and to ask the Mother of God for her blessing and help, especially in moments of depression, illness or suffering. And indeed people do come to this holy place: they pray, obtain a variety of graces and healing of

View of the place during the construction. 2005.

місце: вони моляться, отримують різні ласки, зцілення своїх тілесних і душевних недуг і болів.

«Пам'ятник Подяки Божій Матері» і Пресвята Євхаристія.

Ікона «Тайної Вечері»

Від самого початку «Пам'ятник Подяки» є пов'язаний із Пресвятою Євхаристією. 4-го жовтня 2004 року, коли я мав випадок з моїм оком, у тому тижні у Мексиці почався Євхаристійний Конгрес, який офіційно відкрив «Святий Рік Пресвятої Євхаристії», що тривав від жовтня 2004 до жовтня 2005 року. У червні 2005 року, під час спорудження пам'ятника подяки, виникла у мене думка відзначити цю подію якоюсь пам'ятною табличкою. Випадково в тому часі я поїхав до нашого василіянського монастиря в Ґримзбі, який був уже в кінцевому процесі закриття. Кілька днів перед тим було проведено розпродаж усіх монастирських речей. У день розпродажі прибуло понад три тисячі людей. Усі хотіли набути собі якусь пам'ятку з монастиря. І дійсно, люди розкупили все, що тільки там було. Коли я приїхав і увійшов до монастирського будинку, помітив у цілковито порожній кімнаті на стіні металеву «Тайну Вечерю», якою ніхто не зацікавився. Побачивши її, мені прийшло на думку, щоб взяти її до Торонта і прикріпити до «Пам'ятника Подяки» на спомин «Святого Року Пресвятої Євхаристії». Я так і зробив. Місце на ікону, незважаючи на те, що ніхто цього не передбачав, уже було готове. Я тільки прикріпив її до п'єдесталу, і так вона там залишилася.

Подія із закінчення «Святого Року Пресвятої Євхаристії»

Рік Пресвятої Євхаристії закінчився в Римі наприкінці

their spiritual and corporal illness and hurts.

The *Memorial of Gratitude* to the Mother of God and the Holy Eucharist

The Icon of the Last Supper

From the very beginning the *Memorial of Gratitude* is bound with the Holy Eucharist. On October 4, 2004, when the accident with my eye happened, the Eucharistic Congress in Mexico got under way. It officially opened "The Holy Year of the Eucharist," which lasted from October 2004 to October 2005. In June, 2005, during the construction of this memorial of thanksgiving, it occurred to me to mark this occasion by some kind of memorial tablet. During that time I happened to visit our Basilian monastery in Grimsby, which was in the process of closing down. A few days earlier a sale of the monastery items was held. Over three thousand people attended the sale. Everybody was looking for a memento of the monastery. And indeed the people bought up everything there was for sale. When I arrived and entered the monastery I noticed in a room completely empty a metal "Last Supper" on the wall, in which no one seemed interested. Seeing it, I thought of taking it to Toronto and attaching it to the *Memorial of Gratitude* in memory of "The Holy Year of the Eucharist." And that is what I did. A place for this icon, even though no one had foreseen it, was ready. I had it affixed to the pedestal and there it remains.

An Event at the Close of the Holy Year of the Eucharist

The Year of the Holy Eucharist was closing in Rome at the end of June, 2005, during the Synod of the Bishops of

Учасники першої св. Літургії відправленої перед Пам'ятником Подяки Божій Матері 2007 р. Зліва італійська родина з дітьми, Естеріна і Фіна, які почали проказувати вервицю в італійській мові перед ППБМ, спонзори двох ангелів, що з боків статуї Божої Матері, Мирослава і Едвард Шамков та Басілта і Сильвестер Роземонд.

Participants at the first Divine Liturgy celebrated at the Memorial of Gratitude to the Mother of God, from the left: an Italian family with children and Esterina and Fina, who began praying the Rosary in Italian before the MGMG. At the right beside the altar, the sponsors of the two angels at the sides of the Blessed Mother, Myroslava and Edward Shmakov and Basilta and Sylvester Rosemond.

жовтня 2005 року під час Синоду Єпископів Католицької Церкви. 23-го жовтня пополудні я поїхав до Парафії Св. Василя Великого, парохом якої я тоді був. Там треба було залити цементом кілька квадратних метрів церковного подвір'я. Їдучи туди, я придбав 5 мішків цементу, а наступного дня мав привести інших 25 мішків цементу, щоб ним залити подвір'я. Як тільки я увійшов на церковне подвір'я, підійшов до паркану сусід португалець і запитався: «Отче, що ви тут будете робити?» А я йому відповів: «Буду заливати цементом подвір'я». Він, на моє здивування, сказав: «Отче, почекайте, ми зараз вам це зробимо». І дійсно, за кілька хвилин, тачка за тачкою, він почав привозити вже готовий до заливання розчин цементу. Наприкінці роботи цементу забракло, а залишався ще невеличка частина подвір'я до залиття. У ту хвилину я пригадав собі, що в мене у машині є ще 5 мішків цементу. Їх якраз вистачило, щоб залити

Перед Пам'ятником Подяки Божій Матері Архидієпископ Торонто Томас Коллінс іде до престолу, щоб відслужити св. Літургію для молоді Середніх Католицьких Шкіл Торонто. 4.05.2008 р.

Archbishop of Toronto, Thomas Collins, approaches the altar at the MGMG to celebrate Mass for students from the Catholic high schools of Toronto, May 4, 2008.

the Catholic Church. In the afternoon of October 23, I went to the parish of St. Basil the Great, where I was then the pastor. There several square metres of the courtyard had to be covered with cement. Driving there, I bought five bags of cement. The following day I had to get 25 more bags of cement for the job. As soon as I entered the churchyard, a Portuguese neighbour came up to the fence and asked: "Father, what are you going to do here?" I replied, "I'm going to cement the courtyard." To my surprise, he said, "Father, just wait a minute and we'll do this for you." And sure enough, in a few minutes he began bringing, wheelbarrow after wheelbarrow of cement, ready to pour. Just before the job was finished we ran out of cement and there still re-

Світлина з Пам'ятника Подяки Божій Матері. Статую оточило жовте коло немов би латинський агнець, а вгорі сонце зображає немов би монстранцію з хрестиком вгорі. Світлинку зняв о. Йовіній Ференц, ЧСВВ. 3.05.2010 р.

Photo of the MGMT in which a golden circle appears behind the statue in the shape of a Latin-rite Host, with the sun appearing as a monstrance with a cross above it. Photo taken by Fr. Iovinii Ferenc, OSBM. May 3, 2010.

Фрагмент із адорації Св. Тайн перед "Пам'ятником Подяки Божій Матері".
Посередині сидить римо-католицький єпископ Лейсі, емерит Торонто.
*Adoration of the Blessed Sacrament before the MGMG, with Bishop P. Lacey,
emeritus of Toronto.*

Блаженний Папа Іван Павло II і о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ, в окулярах
вітається із Святішим Отцем на летовищі в Києві. 23.06.2001 р.
*Blessed Pope John Paul II and Fr. Basil Cymbalisty, OSBM, in glasses, in Kyiv at
the airport. June 23, 2001.*

решту подвір'я. Закінчивши працю, сусід радісно сказав до мене: «Отче, те, що сталося, є для мене справжнім чудом. Мені треба було малу кількість цементу, щоб направити стежку до мого будинку. Просив я мого друга, який працює на будовах, щоб при нагоді привіз мені своєю вантажівкою трошки готового цементу. А сьогодні він мені привіз майже пів машини і висипав перед входом до моєї хати. За кілька годин цей цемент застиг би, і я мав би клопіт. Тому я молився до Фатімської Матері Божої, щоб Вона мені якось допомогла. І Вона дійсно вислухала моє прохання».

Я відповів йому, що й для мене це також диво, бо як можливо, щоб ані я, ані він з цементом не працюємо, до цього не домовлялися, і раптом усе так дивно склалося. Він розв'язав свою проблему з цементом, а я із заливанням подвір'я. Це може виглядати звичайною випадковістю, але я помітив, що й ця подія пов'язана із закінченням «Року Пресвятої Євхаристії», так само як і проколення мого ока було пов'язане з початком цього святкування. Господь промовляє до людей не тільки великими подіями, але й малими, нерідко незначними, тільки нам треба вміти їх розпізнавати.

Незвичайна світлина

Третього травня 2010 року прибув до Торонта з Бразилії о. Йовіній Ференц, ЧСВВ, який мав велике бажання помолитися перед «Пам'ятником Подяки». Після молитви, він зробив декілька світлин, копії яких передав мені. Після його виїзду я почав оглядати ці світлини. Несподівано одна з них привернула мою увагу. Ця світлина була знята о год. 9:07 зранку сонячного дня. Дивним було те, що вона була знята з боку, але одночасно відобразила дві дивні символічні сцени: на світлинці статую

mained a small part of the courtyard to finish. At that moment I remembered that I had five bags of cement in my car. They were just enough to finish the rest of the courtyard. Having finished the job my neighbour joyfully told me: "Father, what happened here is for me a real miracle. I needed a small amount of cement to fix the path to my building. I asked my friend, who works in construction, to bring me a small amount of cement in his truck at his convenience. Today he brought almost half a truckload and left it in front of the entrance to my house. In a few hours the cement would have dried and I would have had a problem. So I prayed to the Fatima Mother of God that she would somehow help me. And she truly heard my prayer."

I told him that for me it is also a wonder, for how is it possible that neither he nor I work with cement, and made no arrangements, and suddenly everything turned out nicely in such a strange way. He solved his problem with the cement and I with the paving of the church courtyard. This may seem as an ordinary coincidence, but it occurred to me that this event too was tied to the concluding of The Year of the Holy Eucharist, just as the piercing of my eye was tied to the beginning of this celebration. The Lord speaks to people not only in great events but also in little ones, sometimes quite insignificant in themselves. We only need to know how to recognize them.

An Unusual Photograph

On May 3, 2010, Fr. Iuvini Ferenz, OSBM, arrived in Toronto from Brazil. He greatly desired to pray before the *Memorial of Gratitude*. After praying, he took several photographs, copies of which he gave to me. After he left I began looking through these photos. Unexpectedly, one of them caught my attention. It was a photo was taken at 9:07 A.M. on a sun-

Фрагмент із Зустрічі Молоді Католицьких Шкіл Торонто на площі перед Пам'ятником Подяки Божій Матері. 4.05.2007 р.

*Some students from the Catholic schools of Toronto at the MGMG.
May 4, 2007.*

Божої Матері оточувало жовте коло, немов би латинський агнець, а вгорі сонячні промені з-поза дерев зобразили немов би монстранцію, оточену ясними променями, і наверху помітний немов би хрестик.

Очевидно, хтось може вважати, що це тільки звичайний відблиск сонячних променів. Однак, хто може пояснити, яким чином, на світлині, яка була знята серед ясного сонячного дня, не з переду, але цілком збоку, статую Божої Матері симетрично оточило жовте коло. Як можливо в повітрі, без жодного тла, навкруги статуї Божої Матері, зупинити жовте коло? Я був би дуже радий, якщо б якийсь фотограф зголосився, що може зняти таку саму світлину з такою самою символікою. Бог користується теж і законами природи, щоб виявити свою всемогутність і свою волю. У світі ніщо не діється випадково, але всім керує Боже Провидіння.

ny day. What was strange was that it had been taken from one side but at the same time it showed two unusual symbolic scenes. The statue of the Mother of God was encircled by a yellow halo, as though a Latin-rite Host and the rays of the sun from behind the trees represented a mon-

*Sister Miguela Trinidad healed of the illness of the eyes.
May 10, 2010.*

strance, as it were, encircled by bright rays with a cross-like image above it.

Of course someone might say that it's an ordinary reflection of the sun's rays. However, who can explain how, on a photo, taken on a bright sunny day, not from in front but from the side, the statue of the Mother of God was symmetrically surrounded by a yellow circle. How is it possible to suspend a yellow circle in the air with no background around the statue of the Mother of God? I would be pleased to welcome a photographer who would take that same kind of picture with the same symbolism. God also makes use of

Отримані душевні і тілесні ласки та оздоровлення

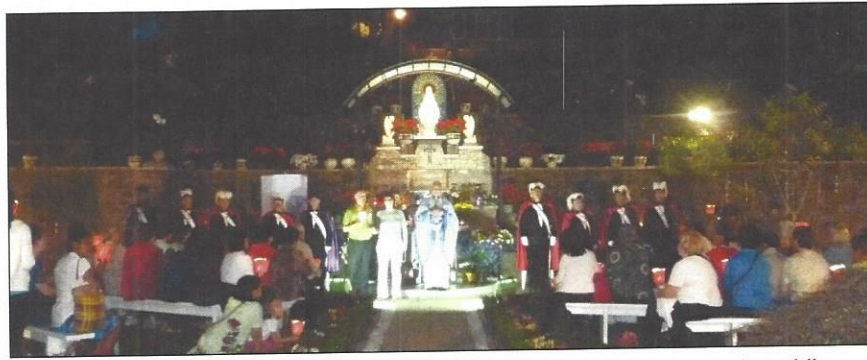

Candlelight procession. July 2011.

У першій частині цієї брошури, як уже було сказано, є описана історія і низка малих, небуденних подій, які відбувалися під час спорудження «Пам'ятника По-

дяки Божій Матері». У цій другій частині брошури серед інших подій додаємо ті, які здійснилися пізніше. Особливо тут подаємо імена понад двадцяти людей, які прямо в тому приміщенні, або за посередництвом молитов до Вестонської Божої Матері, отримали особливі ласки і оздоровлення:

1. Племянник з України прибув до родини в Канаді, почав вживати алкоголь і наркотики. Молитва тітки до Матері Божої допомогла хлопцеві покинути ці вади. Він попросив у родини прощення і здоровим повернувся додому.
2. **Васілта Росемонд** – зцілена з 6-літньої недуги в бедрі.
3. **Катерина Мартінс** – зцілена від паралічу.
4. **Тайлор Косторфіне** – зцілений від двомісячної коми

Roxanna Rak thanks the Mother of God for her recovery after an automobile accident. July 2011.

the laws of nature to reveal His almighty power and His will. Nothing in the world happens by chance. Everything is guided by God's Providence.

Graces of Healing of Soul and Body

In the first part of this pamphlet, as was mentioned, there is described the history and a series of small unusual events which occurred at the *Memorial of Gratitude*. In this second part we present the events that occurred later. In particular we list the names of over twenty persons who at this place or through the intercession of the Weston Mother of God received special graces and healings:

1. A relative from Ukraine visiting family in Canada, began abusing alcohol and narcotics. His aunt's prayers to the Mother of God helped him give up these vices. He asked for forgiveness from his family and returned home a healthy man. (May, 2006)
2. **Vasilta Rosemond** – healed of a six-year illness in her hip. (May, 26, 2007)
3. **Kateryna Martins** – healed of paralysis. (May, 2007)
4. **Taylor Costorfine** – healed from a two-month coma after

внаслідок автомобільного випадку.

5. **Олександр Костецький** – зцілений від раку.

6. **Глорія Тедеско** – зцілена від раку грудей.

7. **Марія Когут** – зцілена від раку.

8. **Маруся Беднарська** – зцілена від обширного раку.

9. **Джіовані Палумбо** – довготривало хворий на рак, помер, вдячний Божій Матері «Пам'ятника Подяки», просивши, щоб на його похорон не приходили в чорному одязі, не приносили квітів, а ті, хто захоче його вшанувати, щоб склали пожертву на «Марійський Пам'ятник Подяки».

10. **Надя Чічик** – зцілена від раку очей, кісток, печінки і легень.

11. **Піна Скарлато** – зцілена від раку грудей.

12. **Джасі і Лусі Армаменто** – бездітні батьки, які вимолили собі гарного хлопця Івана Павла.

13. **Роксана Стех** – зцілена від виразкових ран на ногах.

14. **Марія Провекійо** – зцілена від цукрового діабету.

15. Родина після трирічної розлуки поєдналася.

16. **Філомена Данієл** з Індії – зцілена від недуги очей.

17. **Монахиня Мігнела Трінідад** з Філіппін – зцілена від недуги очей.

an auto accident. (May, 2007)

5. **Olexander Kostetsky** – healed of cancer. (May, 2007)

6. **Gloria Tedesco** – healed of breast cancer. (March, 2008)

7. **Maria Kohut** – healed of cancer. (May, 2008)

8. **Marusia Bednarska** – healed of widespread cancer. (May, 2008)

9. **Giovanni Palumbo** – who died, after suffering from cancer for a long time, was thankful to the Mother of God of the *Memorial of Gratitude*, and asked that people not wear black at his funeral and not bring flowers, but those wishing to respect his memory make donations to the *Marian Memorial of Gratitude*. (May 2008)

10. **Nadia Chichyk** – healed of cancer in the eyes, bones, liver and lungs. (June, 2008)

11. **Pina Scarlato** – healed of cancer of the breast. (November, 2008)

12. **Jacey and Lucy Armamento** – childless parents who implored for themselves a boy, John Paul. (May, 2009)

13. **Roksana Stekh** – healed of ulcerated sores on her feet. (June, 2009)

14. **Maria Provecchio** – healed of sugar diabetes. (June, 2009)

15. A family, after a three-year separation, was reconciled. (June 2009)

16. **Filomena Daniel**, from India – healed of eye infection. (May 16, 2010)

17. **Mignela Trinidad**, a nun from the Philippines – healed of illness of the eyes. (May, 26 2010)

18. **Уляна Синавська** – зцілена від раку.
19. Пані італійського походження видужала з недуги очей.
20. Родина після трирічної розлуки поєдналася.
21. **Міріян Герерра** – зцілена від раку кишок.
22. **Роксана Рак** – зцілена з важкого і безнадійного стану внаслідок автомобільного випадку.

Bishop Emeritus Pearce Lacey bless the statue of Jesus at the Marian Shrine of Gratitude. Toronto, 4.08.2011.

18. **Uliana Synavska** – healed of cancer. (May, 2010)
19. **Mrs. Elza** - an Italian woman – healed of an eye illness. (May, 2010)
20. A family, about to separate, was reconciled and is living happily. (July, 2010)
21. **Mirian Gererra** – healed of intestinal cancer. (August, 2010)
22. **Roksana Rak** – healed from a severe and hopeless condition following a car accident. (November, 2011)

*Healing Mass at the Marian Monument of Gratitude.
Toronto, 30.07.2011.*

Крім низки поданих імен, які були зцілені за посередництвом Божої Матері, є ще й зцілення мого проколеного ока і повернення мені зору, після 12 років послаблення. Від 4-го жовтня 2004 року і донині я не ношу жодних окулярів, а мій зір, згідно з останнім обстеженням лікаря-окуліста, надалі чудовий.

Крім тут згаданих людей десятки інших отримали різні ласки і зцілення, якими завдячують «Божій Матері Пам'ятника Подяки».

Саме зцілення моїх очей, завдяки допомогі Божої Матері спонукало мене спорудити цей пам'ятник і назвати його «Пам'ятником Подяки Божій Матері».

*о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ
Торонто, березень 2011 р.*

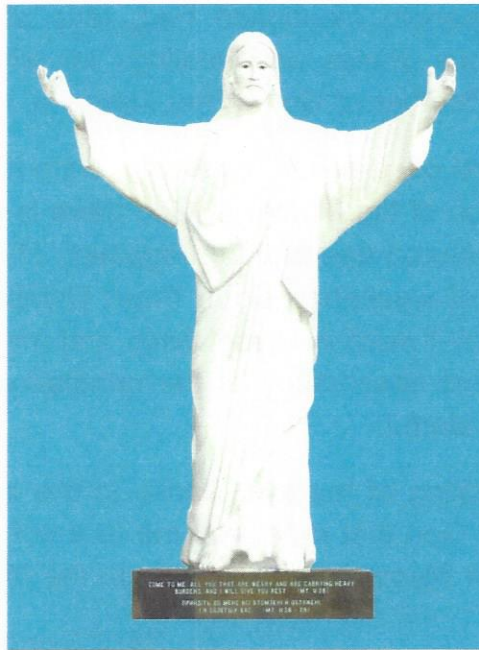
Besides the people mentioned here tens of others have received various graces and healings for which they give thanks to the Mother of God of the *Memorial of Gratitude*.

Besides this list of names of those who were healed through the intercession of the Mother of God there is also the healing of my punctured eye and the regaining of my sight after twelve years of weakened sight. From October 4, 2004 to the present day I need no eyeglasses and my sight according to the latest observation of the ophthalmologist continues to be wonderful.

It was the healing of my eye thanks to the intercession of the Mother of God that prompted me to erect this memorial and to call it a *Memorial of Gratitude to the Mother of God*.

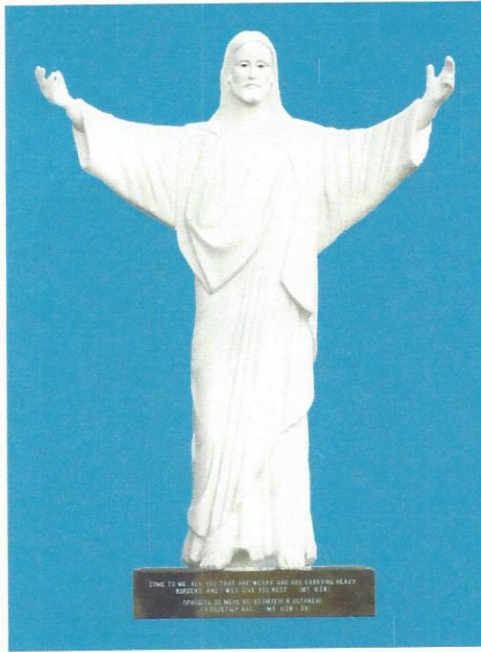
*Fr. Basil Cymbalisty, OSBM,
Toronto, March, 2011*

Молитва до Господа нашого Ісуса Христа

*Божественний наш Спасителю Господи Ісусе
Христе, пошли Твоє щедре благословення
на Твою церкву, на Святішого Отця,
на все духовенство, дай витривалости праведним,
наверни грішників, просвіти невіруючих,
благослови наших батьків, дітей, молодь, друзів,
добročинців, допоможи вмираючим,
звільни душі в чистилищі
і пошири на всі людські серця Твою любов.
Амінь.*

Prayer to Our Divine Savior Jesus Christ

*Our Divine Savior Jesus Christ,
pour down Your blessings abundantly upon
"Your Church, upon the Supreme Pontiff,
upon all the clergy; give perseverance to the just,
convert sinners, enlighten unbelievers,
bless our parents, children, youth, friends and
benefactors, help the dying, free the souls
in purgatory,
and extend over to all hearts Your love.
Amen.*

*Пам'ятник Подяки Божій Матері в найновішому вигляді
з вітражем і малим дашком. Жовтень 2011 р.*

*The Monument of Gratitude to the Mother of God as it appears most recently with
a stained-glass background and an arched glass canopy and an statue of Jesus.
October 2011.*

I sincerely thank the Very Rev. Fr. Myron Chimy, OSBM,
the Superior of the Basilian Monastery in Weston,
for his blessing, support and continuing cooperation
in establishing and maintaining this

Marian Shrine of Gratitude

to the Mother of God.

Without his blessing and support it would not have been possible.

COME TO ME ALL YOU THAT ARE WEARY AND AM, CARRYING HEAVY
BURDENS AND I WILL GIVE YOU REST (MT 11:28)
ПРИЙДИТЬ ДО МЕНЕ ВИЩЕМОУДИ І ВІСПОКНЕТИ
І ВАШЕ НАВАНТАЖЕННЯ (МТ 11:28-29)

OUR DIVINE SAVIOR JESUS
CRUSH DOWN YOUR
BLESSINGS ABUNDANTLY UPON
YOUR CHURCH UPON THE
SUPREME PONTIFF UPON ALL THE
CLERGY GIVE PERSEVERANCE
TO THE JUST CONVERT SINNERS
ENLIGHTEN UNBELIEVERS BLESS
OUR PARENTS CHILDREN YOUTH
FRIENDS AND BENEFACTORS
HELP THE DYING FREE THE
SOULS IN PURGATORY AND
EXTEND OVER ALL HEARTS
YOUR LOVE AMEN

ЄДИНСТВЕННИЙ НАШ
СПАСИТЕЛЮ ГОСПОДИ ІСУСЕ
ХРИСТЕ ПОШЛИ ТВОЄ ШЕДРЕ
БЛАГОСЛОВЕННЯ НА ТВОЮ
ЦЕРКВУ НА СВЯТІШОГО ОЦІА
НА ВСЕ БУДОВАНСТВО ДАН
ВІСТРИВАЮЩІ ПРАВЕДНИМ
НАВЕРНИ ГРИШНИКАМ ПРОСВІТІ
НЕВІРЮЧИХ БЛАГОСЛОВІ
НАШІХ БАТЬКАМ ДІТЕМ
МОЛОДІ ДРУЗІВ ДОБРОЧИНЦІВ
ПОПОМАГАНІ ВИРАДНИЦІВ
ЗВІДНИ ДУШІ В ЧИСТИЛИЩІ
І ПОШЛИ НА ВСІ ЛЮДСЬКІ
СЕРЦЯ ТВОЮ ЛЮБОВ АМІНЬ